

barn af ægtemanden, hvis denne under en faderskabssag kunne anses eller er blevet anset som bidragspligtig. Som det fremgår af bemærkningerne til § 6, går man ud fra, at man i Grønland må bibeholde den ordning, at en faderskabssag kan ende med at fastslå, at en eller flere er bidragspligtige til barnet.

I lovudvalgets første udkast foreslog man at indføre den regel, der gjaldt efter 1937-loven, hvorefter en mand, der er anset som bidragspligtig, når han er gift med barnets moder, ved anmeldelse til ministerialbogen kan anerkende barnet som sit. Som bestemmelsen her er formuleret, svarer den til § 3 i regeringsforslaget til lov om børns retsstilling, der som nævnt i indledningen ville bibeholde adgangen til at dømme til bidragspligt — men kun én mand. Ved landsrådets behandling i 1957 af det første udkast blev det foreslået, at ægtemanden, hvis han blev anset som bidragspligtig til et barn, der var avlet før ægteskabet, kunne forhindre, at barnet blev anset som ægtebarn ved, inden 1 måned efter sagens afslutning, at gøre anmeldelse til ministerialbogen om, at han ikke anerkender barnet som sit. Landsrådets forslag svarede til dets forslag vedrørende § 4, idet man gik ind for et alternativt forslag fra lovudvalget om, at den bidragspligtige, der gifter sig med barnets mor, anses som fader til barnet, medmindre han ved ægteskabets indgåelse gør anmeldelse til ministerialbogen om, at han ikke anerkender barnet som sit. Landsrådet foreslog samtidig en tilføjelse til § 3 om, at kredsdommeren under faderskabssagen skulle orientere ægtemanden om hans adgang til at gøre anmeldelse.

Bag disse forslag ligger den betragtning, at den bidragspligtige, der er gift med barnets moder, i de allerfleste tilfælde ønsker at gå ind som fader til barnet, og at dette — at han anses som fader — derfor bør være lovens hovedregel. Det må dog erkendes, at betragtningen ikke er helt dækkende, når faderskabssagen først rejses under ægteskabet, hvor forholdet ofte vil være det, at han har bestridt faderskabet.

Ved overvejelserne af, om man skal foreslå systemet efter lov nr. 132 af 7. maj 1937, §§ 3 og 4, hvorefter den bidragspligtige ægtemand kan påtage sig faderskabet, landsrådets forslag; hvorefter den bidragspligtige ægtemand anses som fader, medmindre han modsætter sig dette, eller systemet efter regeringsforslaget, der uden videre altid anså den bidragspligtige ægtemand som fader, kan man først fastslå, at der ikke længere i hensynet til retsenheden er noget argument for at følge 1937-loven. Det må endvidere anføres, at regeringsforslaget, der kun kendte bidragspligt for én mand, ikke gik så vidt

som landsrådets forslag, hvorefter også den ægtemand, der er anset som bidragspligtig sammen med en eller flere andre, anses som fader. Når man imidlertid går ud fra med landsrådet, at det stemmer med grønlandsk indstilling, at den mand, der har haft samleje med en kvinde og kan være fader til hendes barn, anses som fader til barnet, når han er eller bliver gift med hende, er det utvivlsomt det mest enkle og forståelige system, at en ægtemand, uanset hvornår ægteskabet er indgået set i forhold til barnets fødsel, når han kan være fader til sin hustrus barn, anses som fader, og alle andre muligheder lades ude af betragtning. Den situation, at man i en søskendeflok har nogle, over for hvem faderen har fuld forsørgelsespligt, og andre, over for hvem han kun har bidragspligt, synes også uden større reelt indhold. Ved at udelukke adgang til at fralægge sig faderskabet i disse tilfælde opnås også den fordel, at man afskærer tvistigheder angående spørgsmålet om ukendskab og manglende vejledning med hensyn til denne fralæggelsesret. De her foreslåede bestemmelser er også tiltrådt af landsrådet i 1961.

Til § 5.

Formuleringen er som den nugældende danske lovs med henvisning til den grønlandske retsplejelov i stedet for den danske.

Til § 6.

Bestemmelsen i § 6 og de følgende paragraffer i kap. I omhandler de børn, der ikke efter det foregående kan anses som ægtebørn. Retstilstanden i Grønland i dag svarer til ordningen i det øvrige Danmark under loven af 1908. Faderen til barn uden for ægteskab er bidragspligtig, men barnet har hverken ret til arv eller navn efter faderen.

Ifølge § 5 i arvelov for Grønland nr. 190 af 7. juni 1958 begrundes slægtskab mellem fader og barn uden for ægteskab kun arveret, såfremt faderskabet er fastslået på den i lovgivningen om børn uden for ægteskab foreskrevne måde. Der indtræder altså ingen arveret, så længe der ikke er indført regler om fastslåen af faderskab. Denne bestemmelse blev i sin tid indsat i arveloven, idet man regnede med, at et forslag til børnelov for Grønland ville blive fremsat forholdsvis kort tid efter arvelovens vedtagelse. Man fandt det imidlertid rigtigst at afvente gennemførelsen af den nye danske børnelov af 18. maj 1960, hvorefter et nyt udkast til børnelov for Grønland blev udarbejdet og forelagt for landsrådet.

Der er efter den nugældende retstilstand mulighed for at flere kan dømmes som bidragspligtige,